

கட்டாய இந்திக்கல்விக் கண்டனம்.

செந்தமிழ்க்காஞ்சி

முதற் பாகம்.

தேசாபிமானத்
தண்டமிழ்த் தொண்டன்.

1937.

ஸ்ரீ நிலையம் அச்சுக்கூடம்,
திருச்சி.

பதிப்புரிமை]

[விலை அணா 2.

1. தமிழ் வணக்கம்.

‘ கஜமுகவதனா ’ என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

அருந்தமிழ்னையே ! அரவணையெனையே
திருந்தறிவினையே தினமருள் துணையே.

சுரணம்.

மருந்துறழ்மானே ! மகிழ்தருதேனே !
மலர்புரை யுனதடி மனந்தொழுதேனே.

(அ.)

2. தமிழ்த்தாய்.

எழுனாகல்யாணி—ஆதி

1. தாயினுஞ் சிறந்தது தமிழே தரணியிலுயர்ந்தது தமிழே
வாயுடன் பிறந்தது தமிழே வாழ்வெல்லாந் தொடர்வது தமிழே.
2. பாலாட்டி வளர்த்ததும் தமிழே தாலாட்டி வளர்த்ததும் தமிழே
பாராட்டி வளர்த்ததும் தமிழே சீராட்டி வளர்த்ததும் தமிழே.
3. தேம்படுமழலையுந் தமிழே திருந்திய வரைகளுந் தமிழே
தேம்பியே யழுததுந் தமிழே தேவையைக் கேட்டதும் தமிழே.
4. முந்தி நினைந்ததும் தமிழே முந்தி மொழிந்ததும் தமிழே
குந்தியெழுந்ததும் தமிழே குலவி மகிழ்ந்ததும் தமிழே.
5. பயன்படு கல்வியும் தமிழே பணிபெறப்படுவதும் தமிழே.
அயன்மொழி பயில்வதும் தமிழே அயன்மொழி நினைவதும் தமிழே
6. குலமெனப்படுவதும் தமிழே கோவென்ப்படுவதும் தமிழே
நலமெனப்படுவதும் தமிழே நாடெனப்படுவதும் தமிழே.
7. தனிமொழியானதுந் தமிழே தாய்மொழியானதுந் தமிழே
கனிமொழியானதும் தமிழே கலைமொழியானதும் தமிழே.

3. தமிழ் வாழ்த்து.

‘கற்பிற் சிறந்த எந்தன் கனியே’ என்ற மெட்டு.

முத்தமிழ் எனுந்திரு மொழியே

பர வழியே

புல விழியே

நறும் பிழியே

இத்தரை தனிமுதல் இயற்கையிலெழுந்தே
எழிலுறந் திரவிடம் எனங்குலக் கொழுந்தே
முத்திற மொழிகளும் முகமுற விழுந்தே

முக்கியமாக வுணப் போற்ற

முடி யேற்ற

பெரு வீற்ற

பணி யாற்ற

(மு.)

எனைய மொழியினும் இலக்கண வரம்பே

இருப்பதால் அமரர்க்கும் இன்சுவைக் கரும்பே

நானிலமொழிகளின் நடுவுறு நரம்பே

நடுவாகப் பலமத குலமே

நுகர் நலமே

விளை நிலமே

அருங் கலமே

(மு.)

ஓதுதற் கெளியவாய் உணர்வதற் கரிய

உத்தம மறைபல் உனக்கென உரிய

வாதவூரர் மூவரே வலமைகள் புரிய

வாய்த்ததோர் பெருந் திருப்படையே

கவி நடையே

செவி மடையே

எனையடையே

(மு.)

4. செந்தமிழ்ச் சிறப்பு.

‘மருவே சேறித்த’ என்ற திருப்புகழ் மெட்டு.

தனனு தனந்த தனனு தனந்த தனனு தனந்த தனநான
என்ற வண்ணம்.

தனியே பிறந்து தனியே வளர்ந்து தனியே சிறந்து தரைமீது
தனியே விரிந்து கவையே பிரிந்து கிளையே திரிந்து பலவாக
முனிவோர் மொழிந்து முனமே திருந்தி முதனூ லெழுந்த மொழி
யாகி

முருகால் நடந்த சவைமீதமர்ந்து முகைவாய் மலர்ந்த தமிழாயே
கனியா யருந்து முனையே மிகுந்து பயிலாமலுந்தன் மகவோரோ
கவலா திருந்து வெளமீ தெறிந்து கறையா னருந்த விடலானார்
பனிவாரி வந்து பலகா லெழுந்து பலவாயிருந்த நினவாய
கலைவாரி யிந்த நிலையாக விண்டு முலவா திருந்த கனியாளே !

5. தமிழின் பெருமை.

‘மாற்றறியாத செழும்புகம்போன்னே’ என்ற மெட்டு.

1. தோற்றமறிவராத் தொல்பெருந்தமிழே
துணையொன்றும் வேண்டாத தூய செந்தமிழே
மாற்ற மெளியவாய் மன்னிய தமிழே
மறைந்த லெழுவியா நிறைந்த செந்தமிழே
போற்று முதனூல்கள் பொருந்திய தமிழே
பூமியெங்கும் புடைபோகிய தமிழே
கூற்றமெனக் கடல் குணிப்பருங்கலைகள்
கொள்ளுகொண்டும் வளம் கொண்டதோர் தமிழே.

2. சேயரும் எளிமையாய்ச் செப்பிடுந் தமிழே
 செம்பொருள்கொண்டதோர் சீரிய தமிழே
 தாய ஞானந்தரும் தத்துவத் தமிழே
 தாணியெல்லாம் புகழ் தாங்கிய தமிழே
 பாயும் விடையான் பாடிய தமிழே
 பாய் சுருட்ட மாலைப் பண்ணிய தமிழே
 மாயுந் தமிழ் மக்கள் மடமொடு கடலே
 மாய்த்திடக் கலைநூல்கள் மங்கிய தமிழே

3. பாவகை விரிந்தியல் பண்டைமுத்தமிழே
 பண்ணெடு பொருந்திய பண்பட்ட தமிழே
 தேவியல் முனிவரும் தேர்ந்துரை தமிழே
 திருந்திய இலக்கணத் திவ்வியத் தமிழே
 யாவரும் போற்றிடும் தீவிய தமிழே
 யவனமுஞ்சென்று வயங்கிய தமிழே
 கூவுந் குயில் சூள்^{தி}ளை குழலொடு யாமே
 கொஞ்சம் மழலையினும் விஞ்சுதீந்தமிழே

6. தமிழ்நாடு

‘சத்யமேங்குமே தளரா நாடு’ என்ற மெட்டு

தாணியிலுயர் தமிழ்நாடு திருத்தாண்டவம்புரி கற்பகக்காடு
 ஆரண முனிவர் மலைக்கோடு அதை அடைந்தவர்க்கும் பேரின்பவீடு

2

பொன்னும் மணியும் விளையும்நாடு ஞானப்பொற்புடன் சாலமோன்
 [புகழ்நாடு
 கன்னலொடு செந்நெல் வளர் நாடு பல கற்பகாலமாய் விளங்கும்நாடு

3

காவியமிருந்த கலை நாடு பண்டே கடல் வாணிகம் புரிந்த நாடு
 ஓவியமிருந்த திரு நாடு மிக உன்னத கோபுரமுள்ள நாடு

நாகரிகமே மிகுந்த நாடு மிக நடுநிலையான தமிழ்நாடு
ஏகமனமாயிருந்த நாடு மிக ஏதிலரை ஆதரித்த நாடு

வள்ளுவன் பிறந்த திருநாடு பெரு வள்ளல்கள் திகழ்ந்த பெரு நாடு
மள்ளர் நாடு கல்லிலுள்ள நாடு ஒரு மாத மூன்று மழை பெய்த நாடு

கம்பனும் பிறந்த தமிழ் நாடு கடுங்காளமேகமும் பிறந்த நாடு
நம்பனடியார்க்கு வினையாடித்திரு நடனமைந்து மன்றுபுரி நாடு

பாவினிற் சிறந்த தமிழ் நாடு நெடும் பாபிலோனுறவு கொண்ட நாடு
காவலர் உயர்ந்த திருநாடு பெருங் கற்பாசிகள் திகழ்ந்த நாடு

முத்தமிழ் முதல் வளர்ந்த நாடு மோன முத்தர்களிருந்த திரு நாடு
சித்தர்களிருந்த திருநாடு மிகச்செத்தவர் பிழைத்த திருநாடு

காணாமலே நட்பு திருநாடு நண்பர் கட்டையேறிவிட்ட திருநாடு
கோணமல் கரும்பு தின்னநீடு பெருங் கூலியுங்கொடுத்த வளநாடு

வேளாண்மை சிறந்த தமிழ் நாடு மிக விருந்தினரைப் பேணியநாடு
தாளாண்மை சிறந்த தமிழ் நாடு எழுதண்ணீருங் கடந்த தமிழ் நாடு

நன்றியறிவுள்ள திருநாடு பல நாவலர் திகழ்ந்த பெருநாடு
தஞ்சமென்று சொல்லிய பிற்பாடு மிகத்தன்னுடலுந்தந்த தமிழ்நாடு

மைந்தனையுங்கொன்ற நீதி நாடு பாண்டி மன்னவன் தன்கை
குறைத்த நாடு
ஐந்தனையும் வென்ற தமிழ் நாடு பல அருஞ்செயல் புரிந்த தமிழ்நாடு

நாயன்மார் பிறந்த தமிழ் நாடு மூன்று நால்வராம் ஆழ்வார் பிறந்தநாடு
சீயமா இராமன் சீதையோடு வந்து சீரிய துணை பெற்றதிந்நாடு

7. பழந்தமிழ்தாடு

‘பச்சைமலை பவளமலை’ என்ற மெட்டு

1. குட்டமலை குமரிமலை எங்கள் மலைநாடு
கொடிய பெருந் தென்கடலே கொண்டதெங்கள் நாடு
பொற்றைமலை பொதியமலை எங்கள் மலைநாடு
புகலரிய பழமையுள்ள தெங்கள் மலைநாடு
2. தென் கடலில் எழுநூற்றுக்காத மெங்கள் நாடு
தேய் பிறைபோல் பல முறையாய்த் திரை புகுந்த நாடு
இன்குமரி பஃறுளிக்கே இடையிலுள்ள நாடு
இலமுரியா என்று பெயரிட்ட தெங்கள் நாடு
3. ஆளியன்னம் நீர் நாயென் றரியவுயிர் நாடு
ஐந்திணையாய் எமது முன்னோர் அமர்ந்திருந்த நாடு
வீளியர்போல் குலங்களெல்லாம் வீரங்கொண்ட நாடு
வேற்றரசர் வரவிடாமல் வெற்றிபெற்ற நாடு
4. வடமொழியே கலவாமல் வளர்ந்த தமிழ் நாடு
வளமாகத் திரவிடரே வாழ்ந்து வந்த நாடு
திடமுடன் ஒற்றுமையாகத் திகழ்ந்ததெங்கள் நாடு
தேவரையும் வசிகரித்த திருமிசுந்த நாடு
5. முத்தமிழும் பயின்றிருந்த மூதறிஞர் நாடு
மூடருடன் பேதை மதி கேடரில்லா நாடு
வித்தை கலை கைத்தொழில்கள் விஞ்சியுள்ள நாடு
வேறுபடாதுண்மணத்தில் விரவி வாழ்ந்த நாடு
6. நீர் நிலத்து வாணிகம் நிகழ்ந்த தெங்கள் நாடு
நெடுந்தூரத்தரசருடன் நேயமுற்ற நாடு
பார் நிலத்து நாகரிகப் பைந்தமிழ் நாடு
பலமான சேர சோழ பாண்டிய நன்னாடு

8. தமிழ் நூல்கள்.

கோண்டிச்சிந்து.

வெண்பா புகழேந்தி—மிகவும்
வியந்திடும் பரணிக்குச் சயங்கொண்டான்
விருத்தம் உயர்கம்பன்—விரித்த
விழுமிய கவிப்பொருட் கொழுமையென்ன.
கடுத்தே கவிபாடும்—அந்தக்
காளமேக வசையுஞ்சி லேடையழகே.

அருணகிரிநாதர்—அடைந்த
அருட்பொலிவாகும் அவர் திருப்புகழே.

தொல்காப்பிய வழிநூல்—இன்று
தொன்மைபெற்ற நூல்களிலே முன்மை பெற்றதே.

தெய்வத்திருக்குறளே—எல்லாத்
தேயத்தாரும் போற்றும் நடுத்திற நீதி.

திருவாசகத்திற்கே—உருகார்
ஒருவாசகத்திற்குமே உருகாரே.

ஆல்வேல் பற்குறுதி—சால
அழகிய நாலிரண்டு மொழிக்குறுதி.

கதியே கதியென்றார்—முன்னைக்
கதியே கம்பருடன் மெய்த் திருவள்ளுவர்.

சிலப்பதிகாரமென்னும்—காவியம்
செப்பிய ஒவ்வொரு சொல்லும் கொப்பின் தெளிதேன்.

சிந்தாமணிச் செய்யுள்—புலவர்
சிந்தையுள்ள குறையெல்லாம் தந்து நிறைக்கும்.

மணிமேகலை நூலே—தமிழின்
மாகலை மீதேயணியும் மேகலையாகும்.

தேனார் திருக்கோவை—பலர்தம்
திறத்தினுக் கேற்றபடி தெரியக் காண்பார்.

தேவாரத் திவ்யப்—பதிகம்
செழிய பக்திச் சுவையை வழியவூட்டும்

கற்றோர் புகழ்ந்தேத்தும்—அகநூற்
கவித்தொகை தீர்க்கும் மனக்கவித்தொகையே.

9. தமிழ்ப் பார்ப்பனர்க்கு ஓர் வேண்டுகோள்.

சிந்துபைரவி—ஆதி

பார்ப்பனரே! பார்ப்பனரே! பழந்தமிழ்ப் பார்ப்பனரே!
பார்த்திடுக கண்தமிழ்மேல் பாராதீர். ஓர் கையதன்மேல்
ஆண்டுகள் ஐயாயிரமாய் அருந்தமிழே தாய் மொழியாய்
வேண்டுவ வெல்லா மொருங்கே வேண்டியாங்கு பெற்றீர்தால்
அகத்தியரே முதலாக ஆரியரே தமிழ் வளர்த்தார்.
மகத்துவமாய்ச் சங்கங்களில் வகித்து வந்தார் தலைமையுமே
சூரிய நாராயணமா சாஸ்திரியார் காலம்வரை
ஆரியர்க்கிருந்த தமிழ் அன்பினுக்கோர் அளவுண்டோ
வலிந்துதென் சொற்கள் கலைகள் வடமொழியாய்க் காட்டுகின்றீர்
மெலிந்த சமயங்கண்டு தமிழ் மேற்சென்றானே செலுத்துவதோ
நாடுமக்குத் தமிழ் நாடு நவிலும் தமிழே தாய்மொழியாம்
நீடு குலமுந்திரவிடமே றினையாதீர் வேறாக உமை
தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியைத் தயவு செய்து காத்திடுவீர்
வாய்மை இந்திக்நட்டாயம் வரினே தமிழோ கெட்டுவிடும்

10. ஆரியப்பார்ப்பனர் தமிழுக்குச் செய்தநன்மை

‘கனகசபாபதி தரிசனம் ஒருநாள்’ என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

ஆரியர் தமிழுக்கே ஆற்றியபெரும்பணி
அளவிட்டுச் சொலவாமோ

அனு பல்லவி.

சீரிய தமிழிற்கல் லாது கிடந்த நூலைச்
சேர்த்தவர் கல்லாவிடின் செந்தமிழ் உளதாமோ (ஆ)

சுரணங்கள்.

1. ஆரியர் இங்கு வந்த போதவர் நூல்களெல்லாம் வேதமொரு
நான்கே

சீரிய தமிழ்க்கலை சேணிலத்தேயறிந்து
திரள் திரளாக வந்து சேர்ந்தமர்ந்தனர் ஈங்கே (ஆ)

2. அகத்தியர் முதலிய மகத்துவாரியரோமுன் மிகத்தமிழ்
வளர்த்தவராம்

சகத்திலே வழுதியர் சதுருற நடத்திய
சபை மூன்றினும் புலமைத்தலைமை வகித்தவராம் (ஆ)

11. கட்டாய இந்திக் கல்வியால் தமிழுக்கு வருங் கேடு.

‘நந்தவனத்திலோராண்டி’—என்ற மெட்டு.

செந்தமிழ்க் கிந்தியின் தொந்தம்—மிகச்
சிறையற்ற நரியாட்டிற்குள்ள சம்பந்தம்.

இந்தியினால் வருந்தீமை—இன்று
இயம்புவேன் கேள் வெறுப்பேதுமில்லை

செந்தமிழ் ஒலிகளோ எளிய—மிகச்
செயற்கையாம் இந்தியின் ஒலிகளோ வலிய.

இரண்டுமொன்றாய் இசைந்தாலே—தமிழ்
எழுத்துக்களின் ஒலி இலகா பின்மாலே.

முந்தியே தென்சொற்கள் மறையும்—இந்தி
முக்கியமாய் விடின் மிகவின்னுங் குறையும்.

கலந்திடு முன்னமே கெட்ட—தாய்மை
கலந்தால் இந்தி தமிழ்கெடுவது முற்ற.

முன்னமே வடமொழி மூலம்—காட்டி
முத்தமிழ் கெடுத்தவர்க் கொத்தது காலம்.

எத்துணையோ தமிழ்ச் சொற்கள்—பலர்
நத்தும் பாஷையாம் சமஸ்கிருதத்துள்.

வடமொழி கடன்கொள்ளாதென்றார்—ஏனை
வையகமொழியெல்லாம் வடமொழியென்றார்.

மொழிதூலே யறியாதார் முற்றும்—சொல்லும்
முறையற்ற சொற்களுக் குரையுண்டோ சற்றும்.

இயற்கையாம் தென்மொழித் தன்மை—மிகச்
செயற்கையாய்ச் சேயதே ஆரியத்தன்மை.

இந்திய மொழியெல்லாம் ஒன்றே—என்றால்
இந்தியர்க் கூண்மண சம்பந்தமுண்டே.

அண்மை இந்தி எளிதென்றீர்—அந்த
ஆங்கில ஒலிகளோ எளியன கண்டீர்.

ஆங்கிலம் போலவே இந்தி—ஒரு
ஆரியக்கிளைமொழியானது சிந்தி.

உடன்பிறந்தார்க் கெல்லாம் அன்போ—நம
துடன்பிறந்தே கொல்லும் நோயொடு நன்போ.

தமிழ் நாடோ ஒரு சிறு பாகம்—என்று
தள்ளாதீர் பாரதத் தலையாவாகும்.

பலர் இந்தி பேசுவதாலே—தமிழ்ச்
சிலர் அதைக் கற்றிடுஞ் சிரமமுங் காலோ,

ஒநாயாட்டுக்குட்டி நியாயம்—அறி
வுள்ளவ ரெல்லாரும் தள்ளுவர் மாதோ.

ஆரியங் கலப்பதினாலே—முற்றும்
அழிந்துபோம் தமிழ்இதை அறிவீர் இக்காலே.

தமிழென்றே ஒருமொழி யுண்டோ—என்று
சந்தேகிக்குங் காலம் சமீபமாயுண்டே.

தமிழா உன் மடிகட்டிக் கொண்டு—இன்று
தற்காத்துக்கொள் உன்றன் தாய்மொழி நன்று.

12. கட்டாய இந்திக்கல்வியின் அநியாயம்

‘சுஜன ஜீவன’ என்ற மேட்டு.

பல்லவி.

இதவும் நியாயமோ பகையின் உபாயமோ

அனு பல்லவி.

புதிய தேயமோ தமிழ் புதைய மாயுமோ
மிகப்—புல்லிய இந்தி மெல்லவே இங்கு
புகுத்துகின்றனர்—போருடன்

(இ)

சுரணம்.

பேசுறாத பாஷையுடனே பெருகியந்தனர்
பிறங்கிய தமிழ்த்தென்னாடு பேணி வந்தனர்
பாஷை நாட்டுடன் திருப்பண்ணை வீட்டுடன்
பெரும் பாரகாவிய நூலும் சீரிய
பதமும் பெற்றபின் பழிக்கவே

(இ)

13. தமிழின் இன்றியமையாமை

பியாக் - ஆதி.

பல்லவி.

நானில முழுவதும் நம்மரசாயினும்
நறந் தமிழ் இழந்திடின நன்மையென்ன?

சுரணங்கள்.

1. தேனிலும் தெளிகிளைத் தேனிலுமினிமை
தேவரும் விரும்பிடும் திவ்விய கனிமை
தானெனத் தமிழ் மிகத்தழைத்திடுந் தனிமை
தகையொடு பசியையுந் தணித்திடும் பனிமை (நா)
2. மாணிக்கவாசகர் மனத்தையு முருக்கும்
மதியொடு நடையையும் மாணவே பெருக்கும்
பாணிக்கிசையுந் திருப்பண்ணொடு தருக்கும்
பலகுல நலமுறப் பைந்தமிழிருக்கும் (நா)
3. குழவிகள் வாயினுங் குணம்பெறந் தமிழே
கோதறும் பொருட்கருக் கொண்டதந் தமிழே
அழகிய நடுநிலை அறை மறைத்தமிழே
அனையினுஞ் சிறந்திடும் அரும் பெருந் தமிழே (நா)

14. தமிழ் அரசியல் மொழியானுல்தான் தமிழ்நாட்டிற்குச் சுயவரசாகும்.

‘பச்சை மாமலைபோல்மேனி’ என்ற மெட்டு. (காம்போதி)

1. ஆங்கிலர் எவருமின்றி அலுவல்களனைத்தும் நம்மோர்
தாங்கினும் நம் கையால் பல் தாரமும் செய்வமேனும்
தேங்கமழ் பொதிகைத் தென்பால் தென்னவன் திருவவைக்கண்
ஒங்கிய தமிழின்றேல்வே றொன்றையும் உகந்திடேனே.

2. வெள்ளையர் எவருமின்றி விழுமிய தேசமேனும்
சள்ளை சச்சரவு நீங்கிச் சமநிலையாவமேனும்
கள்ளையுண்டளிகள் பாடுங் கழனி சூழ் பாண்டிநாட்டுத்
தள்ளையாம் தமிழின்றேல்எத் தனையும் நான்உகந்திடேனே.
3. வறுமையே சிறிதுமின்றி வளம்பெற வாழ்வமேனும்
மறுமையாய் இந்துதேசம் மாணவோர் குலமானாலும்
செறுமை சேர்த்தாலிவீழும் செந்தமிழ்க் கன்னிநாட்டு
நறுமையாம் தமிழே தாழின் நானெதும் உகந்திடேனே.
4. என்றனக் கிந்துதேசத் திறைமைவந் தெய்திற்றேனும்
என்றமர் அமைச்சராகி என்பணி கேட்பரேனும்
குன்றுயர் பொதிகைவாழும் குறுமுனி நயந்த செம்மை
துன்று பைந்தமிழின்றேல்எத் தனையும் நான்உகந்திடேனே.
5. செப்பிய படைகள் மூன்றுஞ் சிறந்து பன்னாட்டுச் சங்கம்
ஒப்பிய தலைமையாகி ஓங்கினும் பரதகண்டம்
துப்புறழ் கொவ்வைச் செவ்வாய்த் துடியிடைத் தோகைமாதே
தப்பருந் தமிழின்றே லெத்தனையும்நான் உகந்திடேனே.

‘கல்லோ’ என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

தமிழா செந்தமிழறவருவது தானொரு தன்னரசோ தனையுணராத்
தமிழா.

அநுபல்லவி.

அமிழாதான் அருமொழியதனை அவனை யிததருணம்

அசதியுள். (த.)

கரணங்கள்.

1. சமமான குடியரசெதுமொரு தாய்மொழியதில் நிகழும் சகமெங்கும் தாய்மொழி யுபிரொனத் தழுவியதனைப்புகழும் தமிழ்நாடே பகைமொழி சிரமேல் தாங்கித் தமிழையிகழும் தவமகிழும். (த.)
2. கலைவாயில் தமிழெனில் அதில் ஒரு கடுகதுமிலை பயனே கருத்தாக மாணவர் தமிழிலே கற்பரோ இலக்கியமே அலுவல்கள் தருமொழியதுதான் அன்பொடு பரிசயமே அதன்வயமே. (த.)

15. தமிழரின் அடிமைத்தன்மை

‘சரவணபவ’ என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

அடிமைத் தமிழா அடை விடுதலை

அனு பல்லவி

மடிமையதில்தன் மகிமை யறியா

மாற்றவர்க்குச் சேவை ஆற்றிக்கெட்டுச்சாவை. (அ)

சரணம்.

தேசமுங் கல்லியும் திருவும் குலமும்

பேசும் நாகரிகம் பிறவும் தாய்மொழி

எசுவே தமிழை இழந்து பெறா உம்

இம்மைப்பேறுமுண்டோ செம்மையாகக்கண்டால் (அ)

16. ஜாதிப்பிரிவினையால் தமிழுக்கு வந்த கேடு

‘ஆண்டிப்பண்டாரம்’ என்ற மெட்டே.

பல்லவி.

ஜாதி வித்தியாசம்—தமிழ்த்
தாரணியே நாசம்.

சுரணங்களை.

ஒற்றுமையாயிருந்து உன்னத நாகரிகம்

பெற்றுத்திகழ்ந்தவர்க்குள் பிரிவினையுண்டாய் விட்டதே (ஜா)

2

வடமொழி வார்த்தைகளே வல்லவை என்று சொல்லித்

திடமுள தென் சொற்களைத் தெரியாமல் மறைத்துவிட்டார் (ஜா)

3

பாணரென்னும் இசைக்குலத்தைப் பாழ்படவே தள்ளியதால்

மானமுள்ள இசைத்தமிழும் மறைந்திட்டதே வழங்காமல் (ஜா)

4

ஏனை மொழிக்களிப்பர் ஏராளமாகப்பணம்

தேனார் தமிழ்க்களிக்கத் தினையளவுமில்லை மனம் (ஜா)

5

ஆனை தனைக்கட்டத் தொடர் தானெடுத்துக்கொடுப்பதைப்போல்

ஏனைமொழிக்கிணங்கி இருந்தமிழைத் தூத்துகின்றார் (ஜா)

6

தென்னாட்டு நாகரிகம் தெரியாமல் பழிதூற்றி

மன்னாட்டு நாகரிகம் மாண்பதென மகிழ்ந்துரைப்பார் (ஜா)

7

தாய்மொழிகளில் தமிழே தலைமையாயிருந்தாலும்

சேய்மொழியெனத்திருத்தம் செய்யாமல் ஒதுக்கிவிட்டார் (ஜா)

8

தேசபெறுகலை நூல்கள் தெரியாமல் ஒழித்ததுடன்

பாஷையையுங் கெடுக்க வின்று பலமாய் மார் தட்டுகின்றார். (ஜா)

(Marching Song)

17. தமிழ்த் தொண்டர்படையின்
வஞ்சி நடைப்பதம்.

‘ஓம்நமச்சிவாயனே’ என்ற மெட்டு.

தாரணியிலெம்மொழியுந் தமிழுக்கிணையாகுமோ
தாய்மொழியைப் புன்மொழிக்குத் தள்ளிவிடல் நீதமோ
பார்ப்பனர் பலர் தமிழ்க்குப் பண்ணினர் துரோகமே
கூர்த்தறிவில்லாப் பிறரும் கொண்டனர் இவ் ரோகமே.
பெற்றதாயிற் பிறந்த நாட்டிற் பெரிது காணும் தாய்மொழி
பற்றலர் கூடித் தமிழைப் பழிக்க வழிதேடினர்.
இலக்கண வரம்பு கொண்டதிவ்வுலகில் எம்மொழி ?
விலக்கமின்றி எவ்வகுப்பும் வித்தைகற்ற தெம்மொழி ?
இந்து முஸ்லீம் கிறிஸ்தவர்க்கும் ஏனைப் பெளத்தஜைனர்க்கும்
எந்த மதத்தார்க்கும் வேதம் இருப்பதாகும் எம்மொழி.
பக்சபாதகமில்லாமல் பற்பலவாம் ஜர்திக்கும்
தக்க நீதி கூறும்நல்ல தருமநூலோ திருக்குறள்
ஆதியறிவாராதே எம் அருமையான தொன்மொழி
வாதவூரர் னைந்துருக வசிகரித்த தென்மொழி.
கம்பரிளங் கோவடிகள் காவியந் தேன் பொழியுமே
உம்பர் அமிர்தம் அதற்கு உவமையின்றி ஒழியுமே.
வீரமா முனிவர் போப்பு வித்தகமெய்க் கால்டுவல்
வேறு தேசமேனும் வாஞ்சை விஞ்சினர் செந்தமிழின்மேல்.
செந்தமிழைச் சீரழிக்கச் சிறுவர் மடிகட்டினர்
மந்தமாகத் தூங்குந்தமிழ் மக்களே ! விழித்தெழும்.
தமிழிலன்றி வருமாசு தன்னரசேயாகுமோ ?
எமரேயின்று ஒன்றுகூடி இந்தியை எதிர்த்திடும்.

சாதிமத பேதமின்றிச் சகலரும் முன் வாருங்கள்
 நீதியாய்த் தமிழரசு நிறுவுங்கள் இந்நாட்டிலே.
 எங்கும் இந்தி கட்டாயம்தான் என்பதென்ன அண்டப்பொய்
 வங்காளத்தில் ஒருநாளும் வைத்திடவதில்லையே.
 இந்தியில்லா ஏனே நாட்டில் இந்தப் பேச்சேயில்லையே
 மந்தமுள்ள தமிழனைத்தான் மாட்டுகின்றார் வலையிலே.
 தாய்மொழியைத் தள்ளுபவன் தானே பெரிய அடிமையன்
 வாய்மையாயவற்கு வீடு வாய்ப்பதில்லையென்றுமே.
 காங்கிரஸ் என்றால் அதற்குக் கங்குகரையில்லையோ?
 திங்கதிலிருந்தால் அதைத் தீர்த்தவிடவேண்டாமோ?
 பிழைக்கவோ இறக்கவோ நீர் பேணி மருந்தையருந்துவீர்?
 தழைக்கவோ நம் நாடு இந்தத் தாறுமாறு செய்கிறீர்.
 குளிக்கப்போய்ப் பின் சேற்றைப் பூசிக் கொண்டதைப்போல்
 அடிமையை
 ஒளிக்க வகைதேடி மற்றும் ஓர் அடிமையாவதோ?
 அறுப்பவனை நம்புகின்ற ஆட்டைப்போலும் பேதைகாள்!
 பொறுப்புடன் உமக்குச் சொல்லும் பொன்னுரையைக்
 கேளுங்கள்.

18. தமிழுக்கும் ஹிந்திக்கும் உள்ள தாரதம்மியம்

‘பழனிமாமலை வாழும்’ என்ற மெட்டு.

அருந்தமிழுக்கு ஹிந்தி ஆமோசமானம்
 ஆனைக்கும் பூனைக்கும் அறைபுபமானம்

2

செந்தமிழ் பிறந்தது செப்பொணப்பழமை
 இந்தி ஐந்து நூற்றாண்டே எழுந்த சிற்றிளமை (அ)

3

இலக்கியம் நிறைந்ததும் இனிய செந்தமிழே
 இந்தியில் வடமொழி எழுந்திடும் அமுலே (அ)

4

முத்தமிழ் இலக்கணம் முனிவரையுருக்கும்
எத்தனை ஒழுங்கினம் இந்தியிலிருக்கும் (அ)

5

செந்தமிழ் ஒலிகளோ சிறுவர்க்கும் எளிய
இந்தியின் ஒலிகளோ இளைப்புற வலிய (அ)

6

எனையமொழியின்றி இருந்தமிழ் தாய்மை
இந்தியென்றொருமொழி இல்லையே வாய்மை (அ)

7

இந்தியின் துணை தமிழ்க்கிம்மியும் வேண்டாம்
இந்தியில் தமிழ்ச்சொற்கள் எனையவோ ஆண்டார் (அ)

8

தென்மொழிக்கருத்துக்கள் தேவரும் புகழ்வர்
தேவமொழிக்கருத்தை யாவரும் இகழ்வர் (அ)

19. இந்திக்குப் பிறபாஷையார் இணக்கம்.

‘பாண்டியன் ஈன்ற மீனாக்கி’—என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

பாண்டியன் பஃறுளி நாட்டுத் தமிழையே
பலமுடன் நாட்டு
வேண்டிய வேறுசொற்கூட்டு வேண்டாத
விலக்கியே ஒட்டு

தோகையரா.

இந்தியாவில் ஆரியமொழிகளெல்லாம்
எழுந்தவை சமஸ்கிருதத்தினின்றே
இந்தியைக் கட்டாயமாக்கின் எமதுடன் பிறப்பென்று
இட்டமாயவையேற்குமன்றே

பல்லவி.

தென்னாட்டுத் திராவிடமொழிகள்—இந்தியினால்
திறம்பிடும் வழிகள்

தோகையரா.

திராவிட மொழிகளிலே தெலுங்கு மலையாளமிவை
தேவ மொழியாய் வள நுமன்றே
விராவிடமின்றித் தமிழே விமரிசையாய் வளர்ந்து
வேறுமொழியாய் வளரும் நன்றே

பல்லவி.

இந்திக்கு மகமதியர் துணையே—உருததை
மானுமெனுந் துணையே.

தோகையரா.

மானத்திலும் பாஷாபிமானத்திலும் வங்காளரைப் பின்பற்றுவாயே
ஞானத்திலும் சுயரீதினத்திலும் நன்றாகத் தமிழ் வளர்ப்பாயே. (பா)

20. சமஸ்கிருத நூல்களைப் பயன்படுத்தும் விதம்

‘காலுக்குத்தண்டை கொலுசு’ என்ற மெட்டு.

1. வடமொழி நூற்கலைவளம்—பயன்படுத்தும்
வகைசொல்வேன் ஏற்றிடும் உளம்—கொள்ளீர் விளம்
2. கடினமாம் வடமொழியே—பாஷையும் நன்றாய்க்
கற்கப் பத்தாண்டு கழியும்—காலழியும்
3. இறந்தமொழியின் நூல்களை இன்றுயிருடன்
இயங்கு மொழிபெயர்த்திழை—இன்றேல் பிழை
4. வடமொழி வளரவேண்டும்—என்றால் பழைய
வையகம் வந்திட மீண்டும்—வழி காண்டும்

21. இந்தியா பலதேசம் சேர்ந்த ஒரு சிறு கண்டம்.

‘குழந்து சர்க்கா’ என்ற மெட்டு.

1. இந்தியா ஓர் தேசமென்றே இயம்புவார் அறியார்
முந்தியே நம் முன்னோரெல்லாம் மொழிந்தார் பரத
கண்டமென
2. இங்கிலீஷ்காரர் பலத்தால் ஏகாதிபத்யம்
இந்தியாவில் வந்ததின்னும் இதற்குளாகா நாடுபல
3. ஜாதி பாவையொன்றேயானால் சாரும் ஒரு தேசம்
பேதமுள்ள பல தேசம் புறங்குமிந்தியா கண்டம்
4. சென்னை நாட்டிலுஞ் சிறிய தேசம் எத்தனையே
என்னகாரணத்தினாலும் ஏற்குமோ அவை பிறபாவை
5. சீனா ரஷ்யா மிகப்பெரிய தேசமானாலும்
காணுமோ நிறம் பாவையில் கடுகளவுதான் பேதம்
6. அரசியற்கே இந்தியாவில் ஆகும் ஒற்றுமையே
பாசு தாய்ப்பாவையழியப் பார்த்துக்கொண்டிரார் தமிழர்
7. இந்தியப் பொதுத்தலைமை இந்தியாசாகும்
ஏனைய மாகாணமெல்லாம் ஏற்குமரசுதாய்மொழியே
8. இந்தியா ஒரே விதமாய் எல்லா விஷயத்திலும்
இருக்கவேண்டுமானால் பலர்க்கே இருமை வண்ணம்

பூசிவிடும்.

22. இந்தியர்க்கு இன்றியமையாத மூன்று பாஷை

‘உஷ்ணத்தேரா’ என்ற மெட்டு.

பல்லவி,

இந்தியர்க்கே மூன்று பாஷை இன்றியமையாதன

அணுபல்லவி.

முந்தியே தாய் மொழியின் ஹிந்தி மூன்றாவதாம் இங்கிலீஷ்

சுரணங்கள்.

1

தாய்மொழியில் நடந்திடிஸ்தான் தன்னரசாம் உண்மையில்
நேயமாக அலுவல்மொழியே நிரம்பக் கற்பர் மாணவர் (இ)

2

இந்தி விருப்பப் பாடமாயே ஏற்படுத்தல் நீதியாம்
இந்தியால்தான் ஒற்றுமையென் றியம்புவதோ பேதைமை (இ)

3

ஆங்கிலத்தில் தானிக்கால அருங்கலைகள் உள்ளன
ஆங்கிலத்தைப் படிப்பதாலே அடிமைத்தனம் ஆகுமோ (இ)

23. தமிழர்க்குக் கட்டாய இந்திக்கல்வி வேண்டாமை.

‘மாங்காய்ப்பாலுண்டு’ என்ற மெட்டு.

1. எந்தக் கருத்தையும் இயம்பும் மொழியார்க்கே
இந்தியும் ஏதுக்கடி மடந்தாய்! இந்தியுமேதுக்கடி

2. ஏனையமொழியின்றி இயங்கும் மொழியார்க்கே
இந்தியும் ஏதுக்கடி மடந்தாய்! இந்தியுமேதுக்கடி
3. இலக்கியம் சிரம்பவே இருக்கும் மொழிபார்க்கே
இந்தியும் ஏதுக்கடி மடந்தாய்! இந்தியுமேதுக்கடி
4. ஏற்கனவே பாடம் இறுக்கும் மாணவர்க்கே
இந்தியும் ஏதுக்கடி மடந்தாய்! இந்தியுமேதுக்கடி
5. இந்திக்கு முற்றும்நேர் எதிராம் மொழிபார்க்கே
இந்தியும் ஏதுக்கடி மடந்தாய்! இந்தியுமேதுக்கடி
6. எளிய ஒலிகளும் இயம்ப முடியார்க்கே
இந்தியும் ஏதுக்கடி மடந்தாய்! இந்தியுமேதுக்கடி

24 அழிந்துபோன தமிழ் நூல்களும் கலைகளும்

சுப்பல் பாட்டு மெட்டு.

பல்லவி.

ஏல ஏல ஏல ஏல—இருந்தமிழ்தூல்

இறந்தொழிந்த எத்தனையோ—என்னே மாயை!

சுரணங்கள்.

பாட்டுரை நூலுடன் வாய்மொழி பிசியே
அங்கதம் முதுமொழி ஆமேழு வகையும்
எண்வகை வனப்புடன் இருபது வண்ணம்
பண்ணத்தி யென்றொரு பாட்டு வகையும்
தொல்காப்பியத்தினில் சொல்காப்பியம் பா

(ஏ)

ஏரணம் உருயோகம் இசைகணக் கிரதம்
தாரணம் மறம் சந்தம் தம்பநீர் லோகம்
மாரணம் பொருள்நிலம் மருத்துவம்சாலம்
வாரணங் கொண்டதே மாளவே பேரும்

(ஏ)

தலைச்சங்கநூல்களைச் சாற்றவே கேளாய்

பரிபாடல் முதுநாரை முதுகுருகோடே

களரியாவினையுடன் அகத்தியம் முதல (ஏ)

இடைச்சங்க நூல்களை இயம்புவேன் கேளாய்

வெண்டாளி கலிகுருகு வியாழமாலையகவல்

பூத புராணம் புகல் மா புராணம்

இசை நுணுக்கத்துடன் எண்ணற்ற நூல்கள் (ஏ)

கடைச்சங்க நூல்களைக் கட்டுரைப்பேன் கேள்

சிற்றிசை பேரிசை கூத்தொடு வரியே

பரிபாடல் பதிற்றுப் பத்திற் சில பாடல் (ஏ)

பற்பல நூல்களைப் பகருவேன் கேளாய்

அடிநூலே அணியியல் அவநயத்தோடே

அவிந்த மாலையோ டசதிக்கோவையே

ஆசிரிய முறியுடன் ஆனந்தவியலே

இளந்திரையத்துடன் இராமாயணம்மே

இந்திரகாளியம் ஐந்திரம் இன்னும்

கணக்கியல் கலியாண காசையே களவு

கலிமயக்கிறையே கலைக்கோட்டுத்தண்டு

காலகேசியுடன் காக்கை பாடினியம்

குண்டல கேசி குணநூல் கோள்நூலே

சங்கயாப்போடு சயந்தமே சிந்தம்

சச்சபுடவெண்பா சாதவாகனமே

சிறுகாக்கை பாடினியம் செய்யுளியலோடு

சுத்தானந்தப்பிர காசமே பன்னும்

செயன்முறை செயிற்றியம் செந்தமிழான

செஞ்சிக் கலம்பகம் தும்பிப் பாட்டோடு

தகடீர் யாத்திரையே தாளசமுதரம்

தாள வகையியல் தேசிகமாலே

நீலகேசி பஞ்ச பாரதியம் பரதம்

பஞ்சமரபுடன் பரதசேனா பதியம்
 பல்காயம் அந்தாதி பன்மணி மாலே
 பன்னிரு படலம் பாவைப் பாட்டுடனே
 பாட்டியன் மரபு பாரதம் பரிதூல்
 புணர்ப்பாவை புதையல் புராண சாகரமே
 பெரியபம்மம் பெருவல்லமே நல்ல
 பொய்கையார் நூலொடு போக்கியம் என்றே
 மணியாரம் மந்திரதூல் மயேச்சுரர் யாப்பே
 மதிவாணர் நாடகத் தமிழ்தூலே பின்னும்
 மார்க்கண்டேயர் காஞ்சி முறுவல் சிறந்த
 முத்தொள்ளாயிரமே மூப்பெட்டுச் செய்யுள்
 வளையாபதி வாய்ப்பியம் விளக்கத்தார் கூத்தே
 இவையாதி யெண்ணற்ற இருந்தமிழ் நூல்கள்

(ஏ)

25. சங்ககாலச் சமுதாய நிலை

‘ஆசைலீலா’ என்ற மேட்டு.

பல்லவி.

சங்ககாலச் சமுதாயம் சாதிமத பேதமாயும்

சுரணங்கள்

1

சைவருடன் வைஷ்ணவரும் ஜைனரும் சில் பௌத்தரும்
 தெய்வமில்லை என்பவரும் சேர்ந்து தமிழ் ஆய்ந்தனர்

(சீ)

2

கற்றவன் கீழ்க்குலத்தனேனும் கனமகிமை பெற்றனன்
 மற்றவன் மேற்குலத்தனேனும் மதிப்பே ஏதும் அற்றனன்

(சீ)

பாணரென்னும் இசைக்குலத்தார் பறையருள் ஓர் மரபினர்
நாணமின்றி அரசவைக்கண் நாயகமாய் விளங்கினர் (ச)

பார்ப்பனர் எக் குலத்தினோடும் பக்கமாகப் பழகினர்
பாக்களிலே அவர் இயல்பைப் பகர்ந்தனர்நல் அழகுடன் (ச)

பிறப்பினாலே எவருக்கேனும் பெருமையில்தலை என்றனர்
சிறப்புநேரும் அறிவொழுக்கம் சிறந்ததாலே என்றனர் (ச)

தெய்வம் ஒன்றிற்கே சிறந்த திருவிழாவும் நிகழ்ந்திடின்
தெய்வம் ஏனையவற்றிற்கெல்லாம் சிறந்த பூஜை செய்தனர் (ச)

26. ஆரிய திராவிட வருணபேதம்

பியாக்—ஆதி

ஆரியவருண பேதம்வேறே அருந்திராவிட வருணபேதம் வேறே
கூரிய அறிஞர் இல்லாதபோது தம் கொள்கையிங்காரியர் நாட்டி
விட்டார்

ஆரியப்ராமணர் வேதங்களே என்றும் ஒதுகின்ற ஒரு ஜாதியாராம்
திராவிட அந்தணர் எவ்வுயிர்க்கும் அருட் செந்தண்மை பூண்டிடும்
தறவிகளே

ஆரிய கூத்தரியர் போர்புரியும் பெருவீரமுள்ள பல ஜாதிகளே
திராவிட அரசர் தென்னாட்டிலே பல முன்னாட்டும் அரசு குடும்பத்
தினார்

ஆரிய வையியர் உழவுடனே பெருவாணிகமும் ஒன்றாய்ச் செய்து
வந்தார்
திராவிடவணிகர் வாணிகமே நடுச் சீராக நேராய்ச் செய்துவந்தார்

ஆரிய சூத்ரர் அடிமைகள்போற் பணி அனைவருக்கும் மிக ஆற்றி
வந்தார்
திராவிடவேளாளர் குலமோ இந்தத் தென்னொட்டிலே தலை
சிறந்ததாகும்

தலைசிறந்த வேளாளரையே மிகத் தந்திரமாக நற்குத்ரரென்று
தமிழரெல்லாருக்கும் அந்தப்பட்டம் பின்பு தாராளமாகவே தந்து
விட்டார்

மக்களிடையே நால் வருணங்களைத் தம்மனம்போல ஆரியர் அமைத்த
துடன்
அக்கரம் செய்யுள் தெய்வம் மாம்முதல் அரும்பொருட்கும் மிக
வகுத்துவிட்டார்

தமதுளத்தாலே சூத்திரப்பேர் மிகத்தாழ்ந்த தென்றூரியர்கொண்
டிருந்தே
தமிழரோ அதனால் பெருமைகூறி மிகத்தாங்கியே தலைமேற்கொள்
ளவைத்தார்

27. தமிழ்ப் பண்டிதர் தமிழைக் காக்க அஞ்சுதல்

‘மாடுமேய்க்கும் கண்ணே’ என்ற மேட்டு

பல்லவி.

முன்னோர் பிரதாபம்—நாம்

சொன்னாலுமோ பாபம்

சரணங்கள்.

1. ஏனைநாடெல்லாம் அக இருளில் இருந்தபோது
வானேரும் நாகரிகம் வண்டமிழர் கண்டாரென்றே (மு)
2. ஆரியர் வருமுன்னமே ஆரியகலைகள் பல
அறிந்திருந்தார் தமிழர் ஆராய்ந்தறிவாய் என்றே (மு)
3. வடமொழித் துணையின்றியே வளரவல்லது தமிழ்
திடமுள தென் சொற்களும் தேவமொழியுள்ளவென்றே (மு)
4. கட்டாயமாகும் இந்திக் கல்வியினாலே தமிழ்
கெட்டே விடும் வரவே ஒட்டேம் இந்தியை என்றே. (மு)
5. தமிழைத் தற்காத்திடவும் தற்சமயம் முட்டாமானால்
தமிழைத்தான் பேசவும் ஓர் தட்டொருகால் வந்திடுமோ (மு)

28. ஜாதி வித்தியாசம் மனிதன் கட்டுப்பாடு.

‘சுருளிமலை மீதுலவும் கீலா’ என்ற மேட்டே.

1. ஜாதி வித்தியாசம் என்ற நாமம்—இந்தச்
சம்புத்தீவிலேதான் சுககேசுமம்—இதைத்
தாண்டியொரு தேசஞ்சென்றால்
தாழ்வுயர்வு நாகரிகத்தாலே—வரும்பாலே
2. ஜாதிகளைப் பிரமாவே படைத்தார்—என்றால்
சம்புத்தீவிற்குள் ஏன் தம்மை அடைத்தார்—இந்தத்
தாரணியில் ஒரு நாட்டில்
தாமே பிரிவினை செய்யின் தலையோ—நடுநிலையோ
3. நிறத்திற் சிறந்தவரே மேலோர்—என்று
நிறுவினால் குஷ்டர் உயர் பாலோர்—இந்த
நீணிலத்தில் தட்பு வெப்ப
நிலையினாலாகுமைந்து நிறமே—பல நிறமே

1. மாரிலே நூலணிவதன் பெருமை—இந்து
மாநிலத்தில் பல்குலத்திற் குரிமை—புது
மனை கட்டும்போது செங்கல்
எடைகட்டும் சுற்றுவது நூலே—தவிர்மாலே
5. பார்ப்பனி வயிற்றில் ஒரு மகனும்—ஒரு
பறைச்சி வயிற்றில் ஒரு மகனும்—வரப்
பழவினை காரணமோ
மணவினையால் கருவுறுதோ—பிறக்காதோ
6. சந்திர சூரியமென்ற சுடரும்—எல்லாச்
சாதிகட்கும் ஒன்றாய் வானம் படரும்—மிகச்
சாடுகின்ற காற்றுமழை
சாதிக்கொரு வேற்றுமையோ சாற்றும்—எந்தவாற்றும்
7. எழுவகையான உடல்தாது—ஒன்றாய்
இருக்குமெல்லாருக்கு மென்னோது—மிக
இழிந்துயர் குலங்களாய்
இருபாலங் கூடிவாழ இசையும்—இல்லவசையும்.

29 தமிழ்ப் பண்டிதர்களே தமிழுக்கு அதிகாரிகள்

இராகம்—இங்கிலீஷ். தாளம்—ஏகம்

1. பண்டிதர் மட்டுமே பலமாகக் கத்துவர்
என்றுரை மந்திரி ஏனென்து செய்குவர்
பண்டிதரும் பாதுகாவாவிடின்
சென்றுவிடும் செந்தமிழ்
பார்ப்பனரிற் பலர் பற்றுவிட்டார்
காங்கிரசாரெல்லாம் கைவிட்டனர்
பாமரர் கண் அற்றவர்

2. கட்டாயமாமிந்திக் கல்வியினால் தமிழ்
கெட்டுவிடும் விடாதென்று கிளந்திட
உற்றவர் பண்டிதரே அவரை
மெத்தென எண்ண வேண்டாம்
தமிழறியாதவர் சொல்லுவதைத்
தான் பிரமாணமாய்க் கொள்ளுவதோ
தமிழையுந்தள்ளுவதோ

30. ஒரு பாவையால் ஒற்றுமையுண்டாகாமை.

‘ராம பஜனக்கோரியாம்’ என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

பாவையால் ஒற்றுமையாமோ—பகையும் போமோ

சுரணங்கள்

1. ஆங்கிலர் அமெரிக்கர் அனைமொழி ஒன்றானாலும்
நீங்கியே நெடும்பகையை நிகழ்த்துகின்றார் பா.
2. விடுதலை விருப்பமே வேற்றுமையறுத்தது
வேறொன்றுமில்லை அறிவீர்—விவேகங் கொள்வீர் பா.
3. ஊண்மண சம்பந்தமே உண்டாயின் இன்றே நம்மில்
ஒற்றுமை உண்டாய்விடும்—உம் ஐயம் விடும் பா.
4. என்மொழி முன்னோர்மொழி என வடமொழிக்கிளை
இந்தியைப் புகுத்துவோரே—எண்ணும்பிறரை பா.
5. இந்தியால் ஒற்றுமையேல் என் முனே சொற்றதில்லை.
மத்திரியாகும் வரையும் மறைத்து வைத்தார் பா.

31. தாய்மொழியில் அரசே தன்னரசு (சுயராஜியம்)

‘பண்டித மோத்திலால் நேரை’ என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

தாய்மொழியில் இல்லாவரசும் தன்னரசாமோ
தன்னரசாமோ அது பின்னமாய்ச்சாமோ
ஏய்மொழியினால் இவ்வரை ஏமாற்றினர் எம்மவரை
இன்று திடமென்றே இந்தியிங்கிருத்துகின்றாரே
இருத்துகின்றாரே எமை வருத்த நின்றாரே

தோகையரா

குடிசளுக்குத் தெரியாத பாஷையிலே கொண்டிசெலுத்துமரசு
கொடுமையாகுமன்றோ
அடிகளுக்குப் பயந்தளிக்கும் ஆதரவும் அடிமைத்தனமாகுமன்றோ

பல்லவி

எழுத்தேயறியாமக்கள் இருந்தார் அறியாமைக்குள்
இன்னவரை அதிகாரத்தில் இசையச் செய்வதோ
இசையச் செய்வதோ பெருவசையைப் பெய்வதோ

தோகையரா

ஒரிடத்தில் தாய்ப்பாஷையில் ஒரிடத்தில் அயற்பாஷையில்
ஓர் அரசுநடப்பின் நடுவாமோ
மாரிடத்திலே தாயும் பாலொழுதி ஒருபக்கம்
நீர் ஒழுக்கத்தான் மனம் ஆமோ. (தா)

32. இந்தியாவில் ஆறுமாகாணங்களில் இந்திப்பேச்சின்மை.

‘ஜோர் ஜோர் ஜோர்’ என்ற மேட்டு.

1. பாரத தேசமுற்றும் பதின்மூன்றும் மாகாணங்கள்
ஆறுமாகாணம் இந்தி அறைவதில்லை காணுங்கள்
2. இந்தியில்லா மாகாணம் ஏனைய இந்திப் பேச்சில்லை
வங்காள நாட்டில் இந்தி வையார் இவ்யுகத்தெல்லை
3. சென்னை மாகாணத்தில்தான் செலுத்துவார் இந்தி அமுல்
என்ன பேதைகளாக இருக்கின்றார் இந்நாட்டவர்

33. தமிழனைத் தட்டியெழுப்பல்.

‘கழுகுமலையின் கந்தவேளே’ என்ற மேட்டு.

பல்லவி

தனையேதான் கெடுத்து விழாது

தமிழாளன் விழிப்ப தெப்போது

மனையே பற்றியெரியும் போது

மடிந்தே உறங்குவதொண்ணாது

(த.)

சரணம்

ஆலகாலத்துடனே அமிர்தம் வந்தாலும்

அன்னம்போல் பிரித்ததை அடைவதே சாலும்

அறிவு கலங்கி ஐந்துமொடுங்கி

சாலவே பசித்துடன் சாகின்றகாலும்

தமக்கை தரும் நச்சப்பம் தருவதுபோலும்

(த.)

34. தமிழ் நாட்டுப் பணத்தால் வடமொழி வளர்த்தல்.

‘சுதேச மகமதல்லி’ என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

தமிழ்நாட்டுப் பணங்காசும் வடநாட்டு மணம் வீசும்
தமிழ்நாட்ட மனங்கூசும் வடசொல் நாட்டத்தினம் பேசும்

தோகையரா.

சீரான மொழிகளிலே சிறந்த மொழியான செந்தமிழையே
தளர்த்து வந்து
சுராயிரம் ஆண்டுகளாய் இந்நாட்டுப்பணத்தாலே இறந்த மொழியை
வளர்த்து வந்து

பல்லவி.

கட்டாயமாக இந்திக் கல்விதுழைக்க முந்தி
விட்டார் தமிழைச்சந்தி விரைவிலதற்குக்காலம் அந்தி

தோகையரா.

பத்திரம் தூல் பூஜை மணம் பத்திரிகை சடங்குரையாம்
பலவிதத்தும் வடமொழியைப்பெய்தார்
இத்தமிழ்நாட் டெல்லாதனில் இந்தியையும் புருத்தவின்று
ஏகோபித்தே கிளர்ச்சி செய்தார்.

தாய்நாடே போற்றி! தமிழ்நாடே போற்றி! தமிழே போற்றி!
தொல்காப்பியர்க்கு வெற்றி! திருவள்ளுவர்க்கு வெற்றி! மாணிக்க
வாசகர்க்கு வெற்றி! கம்பருக்கு வெற்றி!

திருச்சி மதுரம் டாக்டர் குருமருந்துகளின்
குணம்.

‘பாண்டியன் ஈன்ற மீனாட்சி’ என்ற மெட்டு

பல்லவி.

மதுரம்-டாக்டர் குருமருந்து—நோயாளி
யார்க்கும் திருவிருந்து—குணங்கள்
வாய்க்குமதை யருந்து—நோயுடனே
வழிச்செலும் பறந்து—மதுரம்

தோகையரா

வையகத்திலெத்தனையோபேர் வைத்தியரென்றுபேர்
வைத்துக்கொண்டு வசதியாய் வாழ்ந்துவருகின்றார்
மெய்யாக வைத்தியம் தெரிந்து வியாதியைப் போக்கும்
சிலருள் மேலானவர் மதுரமன்றோ.

பல்லவியேடுப்பு.

திருச்சிக் குருமருத்துவமே—கொண்டினிநம்
உருவைத் திருத்துவமே—மதுரம்.